

Je molitev ti moja!
 O, saj vem, da najljubši
 Izmed smrtnikov tvojih
 Ti je sultan preslavni,
 Ti je sultan pobožni
 In pravični in sveti:
 Ti je Akbar mogočni,
 Ti je Akbar bogati!
 Mar je čast to za tebe,
 Če te suženj umazan,
 Če te pàrija moli,
 Če te delavec moli,
 Če te moli berač?

Ah, težave imava,
 Je-li? midva z vladarstvom!
 Dan na dan, dan na dan
 Ti oskrunjajo čast
 In ime najsvetejše

Neumiti jeziki.
 Mene, mene pa žali
 Sužnjev množica drzna.
 In uporniki lačni in nagi
 Mi oskrunjajo prestol
 In mi trgajo žezlo
 Dragoceno, iz zlata kovano,
 Na katerega osti
 Se iskri dijamant,
 Iz pesti! . . .

O moj Allah!
 Odpustiva za danes,
 Ko praznujemo selamlik sveti,
 Veledušno razžalnikom drznim
 In klevetnikom najinim starim!
 Oh, odpusti jim v mojem imenu
 Vsem zaslepljenim grešnikom! Amen.

A. Aškerc.

Kadi se njiva . . .

Kadi se njiva razorana . . .
 Po razgonu koraka kmet,
 Zajema v sevnicí semena,
 Po brazdah meče ga gredoč.

In željno, zdi se, in pohotno
 Sprejemlje zemlja seme to;
 Vsesava v krilo ga skrivnostno,
 Kjer zlati boče klil zaklad . . .

Kadi se njiva razorana,
 Po brazdah seme seje kmet . . .
 A mislec seje misli svoje,
 Po dušah živih seje jih.

A. Aškerc.

